

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÓDICH CATALANISTA

Any 4.—Núm. 128.—Diumenge 18 de Janer de 1903.

LO QUE VOLÉM

«Volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que desempenyin càrrechs públichs: volém Corts catalanas, no sols per estatuir nostre dret y lleys civils sinó tot quant se refereixi á la organisió interior de nostra terra: volém que catalans sian los jueus y magistrats y que dintre de Catalunya's fallin en última instància's pleths y causas: volém ser àrbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espagnol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y establent que la reserva regional forsova presti servy tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897).

LO QUE S'IMPOSÀ

La gran massa del poble català, la que gaudint d'independència's trova desligada dels partits polítics espanyols, pot ben dirse que ha ingressat ja en les filas del Catalanisme. Individualment, potser hi haurà un nombre respectable de persones, que no s'han atrevit a fer una professió de fe, clara, explícita, terminant, en aital sentit; però la simpatia franca, lo veritable respecte que demostran per las nostres idees, són penyora segura de l'identitat de criteri, primer pás per qu'ls que avuy estan sols aparentment allunyats, se confonguin demà en estreta abrassada comensant a treballar junts pel bé de Catalunya.

No creyem que ningú'n dubti de l'affirmació que acabèm de fer: tots los aconteixements ocorreguts en los dos derrers anys, y molt especialment l'efecte que ha produït la defensa del Catalanisme al Congrés, primer pel malaguayan Doctor Robert, y per en Domènec y en Rusiñol més tard, ensenyen a tothom que aquesta identitat de criteri de que parlavam, no sols existeix, sino qu'ls manifesta ja ab qualsevol motiu, a la més petita ocasió, tan bon punt lo problema català monopolisa l'atenció pública dins y fòra de la nostra terra.

Argument de gran forsa seria lo apuntat si intentessim provar la conformitat del Catalanisme ab lo pensament, caràcter y manera d'ésser del nostre poble, cosa que no pot dirse dels partits polítics espanyols que, comensant per estrafer o negar la personalitat de Catalunya, indefectiblement han de contrariar sa naturalesa, han de combatre sus aspiracions, han de resultar un entrebanc peral desenrotll de sus iniciatives, y han d'impedir, en una paraula, la seva marxa progressiva.

Mes, no és aquest lo pùnt de vista que volém tractar. Encara que això sia y hagi sigut sempre la base més ferma dels nostres rasonaments y de la nostra propaganda, té en los actuals moments una importància relativa. Lo essencial avuy, lo que s'imposa, és sumarlas las simpatias que al principi hem esmentat, és ajuntarlos en una acció comuna tots aquests elements apartats del Catalanisme, més que per diferencies de criteri, per natural encorrigiment, per mal entesos reparos, ben llògichs en una època en qu'ls tocan las conseqüències y's desengany de sistemes, formes y procediments de govern, ab quins a la primera meitat del passat segle s'enganyó no sols al poble català, sinó a tot lo poble espanyol.

Y aquesta feyna d'acoplament, aquest treball d'organisació de forses, ben clar nos diu l'exemple del passat com l'hem de conseguir. No hauria pas arribat lo Catalanisme fins a l'ànima del poble, si mantenintse en l'esfera del platonisme y de la discusió especulativa, no hagués devallat al terren de la pràctica, avuy bastint companyas econòmicas, demà removent la conciencia catalana pera la defensa del nostre idioma, un altre dia convocant als electors pera introduir als municipis baixades de seigüet y de moralitat, després, portant al Parlament espanyol una representació digna de Catalunya, disposada a defensar las justas reivindicacions de la Patria.

La lluita, qu'és condició necessaria de tot lo que viu, la lluita, qu'és lo simbol més característic del progress, la lluita, que dona alè al pòrnu y reconforta a l'entusiasta, aquesta lo medi més segur pera arribar a la consecució dels nostres ideals. Si tenim forsa y vitalitat, esteriorisem-nos, contraris, sia'l que vulga'l tèrrer ahon y hagi de donar la batalla. La veurà com allavars s'ajuntan ab nossaltres los que senten amors per la causa que defensém, que la nostra

decisió y'l nostre exemple ls servirà de guia, y la conciencia ls acusaria si no ns seguissin.

Y és precis lluitar prescindint en absolut del triomf. Si aquest corona els nostres esforços, l'aprofitarem per treballar per Catalunya, ab lo qual queda dit que no ns mou cap interès mesquí y egoista. Si la sort no ns és favorable, nos prepararem peral dia de demà, y seguirèm combatent a tot'hora, puig que haurèm organitzat las forses, las tindrèm comptadas, y ab goig veurem que s'han engroixit las nostres filas ab nous elements, insegrs abans, coratjós y entusiastas després.

No s'ha d'oblidar que'l sol fet de qu'el Catalanisme, insultat, vilipendiad, escarnit a cada pás pels partits centralistes, presenti cara a l'enemic y's disposi a lluitar, representa ja una gran victoria. Així, donchs, la lluita s'imposa.

Un Ministre descentralizador

Lo Ministre de la Gobernació, señor Maura, lo qui predica la revolució desde arriba, y que tant Catalunya devia esperar d'ell, segons deyan, per l'esperit reformista y descentralizator que l'inspirava, és lo autor del decret reorganisant lo servy d'ordenació de pagos dels Ajuntaments.

No sabem veure lo que l'aital decret té d'organizador, puig està completament en contradicció ab la llei Municipal, que prevé en son article 114, que l'Alcalde exercerà totas las funcions d'ordenador de pagos y serà quefe de l'inversió de fondos municipals. Es donchs, indubitable, que per l'esmentat decret que la derogat l'esperit de la llei municipal, en quant a ordenació de pagos se refereix, y que d'aquí endavant lo veritable ordenador serà'l Ministre.

Lo més graciós de la reforma, és que en ella's disipa que'l sòus del personal dels Ajuntaments no serán deutes preferents, sinó molt al contrari, los deixa per últim terme, y en canvi'l sòus dels empleats de la presó, quins nomenaments fan desde Madrid, los hi dóna preferència; de manera que segons lo Ministre, los empleats nomenats de R. O. deuen cobrar puntualment, però's que nomina l'Ajuntament ja poden esperar, y sinó, que's morir de gana.

També designa'l decret com a deute preferent, y's pot dir que és lo primer que'ls Ajuntaments han de pagar, la suscripció a la Gaceta, y això ho trovem molt de rahó, puig de no rebre l'esmentat diari, no's podrian enterar los Ajuntaments de las barrabassades que de quan en quan s'hi publican.

Creyem tan absurd lo que's disipa en l'esmentat decret que, si té de cumplir al peu de la lletra farà impossible que cap Ajuntament pugui administrar los interessos que'l són confiats; però sembla qu'el Ministre ja surt ab aclaracions segons las que, per lo que pertany al mes de Janer, dóna facultats als Gobernadors pera que fassin un tira y afuixa, y que pels mesos vinents, podrán los Ajuntaments fer consultas que serán resoltas desseguida.

Ja veiem, donchs, als Alcaldes devant d'un que reclama se li pagui un compte, contestar: —Se tindrà d'esperar uns días, puig segons la nova llei no'l puch pagar, y per lo tant, avuy mateix fare la consulta al señor Ministre.

Vaja, Sr. Maura, reconeixem té vostè talent més que sobrat pera fer cosas bonas, però si ha de reorganizar l'Administració, en la forma que ho ha fet ara, val més que ho deixi tot com està, y quan siguiá l'oposició no ns dongui esperansas que després nos resultan desenganyos.

Tolerancia catalanista

Enemichs nostres més o menys encoberts y més o menys encobertament també, han pretengut dubtar de la fe ab que professoran las ideas catalanistas algúns companys, molt dignes, malgrat haguessin pertenescut en altres temps a partits polítics centralistes, y, per lo tant, haguessin sigut abans enemichs nostres baix lo punt de vista polítich. A n'aquests enemichs encoberts que no tenen altres armas pera atacarnos que'ls termes insustancials de democracia y reacció quan s'aplican ab llegeresa, podríam preguntaroshi: ¿que'ls és més demòcrata: admetre dins del camp catalanista als que ademés d'una honradeza intachable, sentin un veritable amor a Catalunya, o barrarlosi las portas de las nostres corporacions baix los pretextos més fútils?

Lo Catalanisme és tot lo contrari de reacció y és més demòcrata que'l són demés partits predominants. En ell hi caben tots los autonomistas catalans sia la que's vulgi la seva tendència en altres ordres de ideas, y en això consisteix especialment la base democrática del catalanisme. Nosaltres, a l'obrir las portas de nosaltres societats y ab ellas nostres brassos y costre cor a un nou company, a un nou defensor de las reivindicacions catalanas, no indagarém mai los motivs que l'han obligat a abraçar la bandera de la nostra causa, que qualsevol que sian aquests motivs, per sobre d'ells hi haurà sempre la seva fe, lo seu entusiasme, la seva abnegació y la veritat de las seves conviccions.

Nosaltres no som ni demòcratas ni reaccionaris, tal com volen interpretar aquestas dues ideas los demòcratas y los reaccionaris de comparsa, per més que cada un d'ells vulgi atribuirnos la tendència contraria a la seva. No defensarem mai una democracia que a l'ensems que lluita en prò de las llibertats individuals, ataca las llibertats colectivas que són la base de las primeras, ni ns conformarem tampoc ab los del camp oposit, que partidaris d'un absolutisme imposible, no demonstran altra cosa que un sectorisme ridicol. Per demunt de tot, hi posèm nostre amor a Catalunya, y per lo mateix procurarem ab tots nostres esforços l'unió de tots los catalans que sentin un ver amor patri. Després, quan hagèm reconquerir ab sacrificis y ab nostra vida si és precís, l'autonomia de la Patria catalana, alashoras ja parlarèm de democracias y reaccions.

Avuy per avuy, no és aquesta la nostra feina, que no són pas tascas profitosas las que comensan per allí ahont se té d'acabar.

Si dins del catalanisme hi caben totas las personas honradas, vinguin d'allà ahont se vulga y hagin pertenescut a qualsevol partit polítich, perquè tenim de despreciar l'ajuda y l'esforç de nous companys, que desenganyats de la política espanyolista demostraren tant entusiasme y tanta fe per las nostres ideas com los que han obert més prompte's ulls a la veritat. Es que per ventura hi ha algú que no estigui exposat a equivocarse, y que per lo tant, no hagi sofert cap evolució en sus ideas. Més, molt més confièm dels que vinguin a nosaltres penedits de passats errors polítics, que no pas dels que posseïts d'una superbia intolerant, pretenquin fersos servir d'escambell pera enlluernar als de fòra, tot lluint un talent y una ilustració superficials y ridicolas.

Dins de las corporacions catalanistas, tothom hi té entrada, desde'l més humil al més poderós, del més ignorant al més sabi, del més retrogrado al més avansat, que tots poden estimar per un igual a nostra desvalguada Catalunya. Nosaltres no excluirem a ningú mentre sia digno de sustentar las nostres idees, que digne, ben digne y ben honrat és, qui desenganyat d'un partit polítich busca

ab fe y delit un refugi sota'l plechs de la glòria bandera catalana. ¿Com havèm d'excluir a ningú si esperem sempre desitjosos la conversió dels que avuy són nostres més acèrrims contraris?

Los mesquins y rancis són los que nos atacan per la generositat de la nostra causa.

Nostre comers ab Alemanya

Ja ns havèm ocupat diferentes vegades de l'importància que té pera nostres vins lo nou augment de drets que acaba de votar lo Reichstag alemany. Alguns periódichs suposen que la nova tarifa regirà desseguida, y que'ls drets són irreductibles, ab lo que creyem van equivocats, puig las nostres notícias, que procedeixen de bon origen, nos permeten assegurar que l'esmentada tarifa no regirà probablemente fins lo 1.er de Juliol proper o 1.er de Janer de 1904, y que'ls drets sobre'l vins no són definitius, tota vegada que'l govern alemany se reserva la facultat de reduirlos a favor dels Estats que estigan disposats a fer concessions als productes de aquell país.

Es oportú, tal com està l'assumpto, que la Cambra de Comers de Tarragona hagi cridat l'atenció del govern espanyol y li recomani, en atenta exposició, las gestions necessàries para arribar a un acord ab Alemanya que permeti conservar lo statu quo actual, o seguin los drets d'ara, que ja són sobradament recarregats.

Trobèm molt encertat tot lo que diu l'exposició, menys allò de que esta Càmara professa principis abiertamente orientados á la libertad comercial y á la sucesiva y gradual franquicia arancelaria, perquè considerem que la teoria del lliure cambi que indirectament defensa la nostra Cambra, és una teoria purament idealista, que no és fàcil passi mai a traduirse en fets. Avuy, d'aquesta tendència ja casi ningú'n parla, ni's que sempre han anat a la cua de tots los avensos de la civilisació y de las modernes corrents econòmicas, com los Morets, Puigcerver y demés ilustres de l'escola lliure-cambista madrilenya.

Los mateixos Estats, que per la seva potència industrial y mercantil, se decantan al lliure-cambi, may van descuidar de protegir lo que necessitava protecció, demostrant ab això que no seguian una escola determinada, sinó l'opportunisme de la seva conveniència. La mateixa França, quan la filoxera va destruirla totas las vinyas, obri las portas als vins extranjers, per la senzilla rahó de que'l són necessitava; però a mida que la replantació de ceps anava avansant, las portas se tornavan més petitas fins que les tancaven per complert, pera protegir als vins indígenas.

Alemanya, augmentant considerablement las tarifes d'importació tendeix a protegir la producció agrícola; però devant de l'oposició que hi feien los elements industrials, que són molt poderosos en aquell país, se facilita al govern alemany pera reduir-les a favor dels països que fassin concessions. Aquesta segona part, verament nos escama, puig sospitem que los alemanys faràn arma de las novas tarifes, pera obtenir ventatges arancelaries, sense que ells conceixin rès, y seria curiós que al cap de val nos enganyessin, concedintlosi rebaixas als productes alemanys y que ells nos fessin lo favor de seguir admetre los vins espanyols ab los drets d'ara.

Creyem que'l meller que pot fer lo govern espanyol és gestionar se segueixin aplicant als productes d'ambas nacions las actuals tarifes, per més que hi ha l'entrebanc de la nova escala alcohòlica que no sabem si'l govern alemany pot modificar. De tots modos és un assumptu de gran importància, que pera negociarlo bé caldrà que'l són actuals ministres, especialment lo d'Estat, se possesen

relació directa ab los interessats, puig si ho han de fer sense escoltar a ningú, com acostuman, molt serà que no'n sortim perjudicats per tots cantons.

Prescindint d'aquestas petites observacions, que ns sab gréu tenirles de fer obligats per la franquesa y sinceritat que acostumem emplear en tot, felicitèm a la Cambra per las mostras de vida que comensa a donar, y a l'autor de l'exposició, que fòra de certs pre-judicis d'escola, és un dels criteris més clars entre'l comersants de Tarragona.—X.

Lo sindicat dels franchs

Sembra que ja'l tenim arreglat o poch menys, per més que aquesta noticia ja no és la primera ni la segona vegada que s'ha donat, pera espanyar als poruchs y provocar alguna baixa, que permeti als que tenen que situar grans partidas a l'extranger ferho ab alguna ventatja.

Suposem qu'ara no's tracti d'affavorir la baixa pera cubrirse dels imports dels dividends y interessos las diferents companyias qu'exploitan negocis a Espanya, sinó que's tracti real y positivament de constituir un sindicat pera provocar la baixa del cambi internacional, y dièm alguna cosa de la manera com s'ha tractat de constituirlo.

Sempre hem sostingut la teoria de que'l són franchs sols se poden fer baixar ab franchs, y per lo tant, que sols hi ha dos medis, o que la balanza mercantil nos fos favorable o bé recurrent a un empréstit exterior, que si bé seria una solució peral moment, resultaría perjudicial tant prompte s'haguessin disposits tots los capitals de l'empréstit.

A l'extranger no hi valen las emissons de paper, y per lo tant, sempre nos hem rigut dels que ab l'establiment d'una Sucursal del Banc de Espanya a París hi veyan la solució del problema dels cambis.

Pera portar a cap lo sindicat dels franchs, no s'ha recorregut a cap empréstit directament, més si a un empréstit disfressat. La cosa s'ha arreglat tant sencillament, que sembla impossible que s'hagi mogut tan rebombori para combinar una senzilla operació, que és corrent entre l'alt comers. Lo tal sindicat en definitiva no és més qu'un compte de crèdit.

Las Companyias dels ferrocarrils podrán girar a càrrec de la Sucursal del Banc d'Espanya a París, fins a cinquanta milions de franchs, y com lo Banc d'Espanya no disposa d'aquesta cantitat, l'ha pres al Banc de París y dels Països Baixos. Aquí tenen vostès en lo que han vingut a parar tantas conferencias y tantas rahons: a una solució que ni resolrà, ni conduceix a altra cosa que a favor dels franchs.

De moment se disposará de cinquanta milions: mes, cal comptar ab que al venciment del crèdit concedit per lo Banc de París y dels Països Baixos, hi haurà que reembolsarli capital y interessos, y allavors—operació si alguna cosa produceix serà alsa dels cambis.

Pera produir efecte entre la gent poch versada en aquests assumptos la gran propaganda que la premsa ha fet y ve fent a favor de la baixa dona bastant resultat. No falta qui se espanya y negocia, donant lloc a que ab l'oferta fluixegi los cambis. De aquesta baixa ficticia se'n aprofitan los peixos grossos que van acaparant franchs, y al vindre la reacció natural donan al mercat y aprofitan lo cambi tots los franchs y lliuras acaparades.

Nostra opinió és, donchs, contraria en un tot a la baixa. Aquesta, donat l'estat de l'hisenda espanyola, no pot venir per cinquanta milions més o menys que tinguin disponibles, y si de moment lo tipus del cambi fluixea, no hi ha dubte que prompte tornarem a veure pels voltants de 35 per 100, qu'ha vingut a ésser des d'una llarga temporada lo normal.

ORNAMENTS D'IGLESIA

Teléfono, 36

Teléfono, 42

J. CABALLÉ Y GOYENECHE
TARRAGONA

RAMBLA DE S. JUAN N° 48

DE LA
ANTICA FÀBRICA
de SEDERIES Y TALLER
de BRODATS

DE

Fills de Miquel Gusí

BARCELONA

Artística pera Salóns

en Bronzo

Bronzo-Or

= = =

Plata Santamaría

de la casa

A. y A. Santamaría

BARCELONA

ORFEBRERÍA RELIGIOSA

QUADRET

Eram al cap-vespre d'un dia de tardor; lo sol feia ja bona estona qu'havia amagat sos últims raigs de llum a l'altra part de les vènies muntanyes de ponent, un ariet fi de tramontana que sondrollava suavament les branques ja mitj despullades de la verdor de son fullatge, semblaça que avisés als pagesos a abandonar les feines del camp, pera recullir-se a la dolsa escalfor de la llar que ja en aquell temps era un xich agradosa.

Havia fet jo aquell dia una llarga caminada y'l roigenc crepuscle de la tarde s'enfosquia poch a poch, quan devallava la costa de Manyan, per entre'ls viaranys de matas y argelagás que's troben atapaidas cubrint una llarga extensió d'aquella pendent. La Naturalesa oferia un aspecte de tristesa propria de l'estació; los pochs auçells qu'allàvors quedaven ab nosaltres, arraulits entre les ramas més ufanas dels garrofers vènies, restaven muts, esperant quiets la nit; tan sols pertorbava'l silenci, rey de tots aquells àmbits, l'aspres sotreh dels carruatges al relliscar entre les rocas d'aquells mals camins, y las festivas cançons del rabadà guiant son remat envers lo poble per ferhi nit... lo demés tot callat, tot mut.

Per la mateixa costa, encara qu'un bon tròs més adelantat y seguint la meva direcció, anava avansant, ab pas bastant segur, un pobre vellet ja mitj doblegat pel pès dels anys, apoyantse l'una mà ab un bastó, y aguantant ab l'altra una lleugera carga de llenya que portava tirada demunt las sevas espal·les; mes tan fondament absent ab sos pensaments, que malgrat de passarli gaire bé a frech de roba, no donà la més petita senyal de que m'hagués sentit. ¡En qui pensaria, pobre vellet! Allavors lo vaig coneixer. Si, era'l Sisquet, l'home més antich de la vila, l'home que havia vist neixer als nostres pares, però que li esqueya molt bé aqueix diminutiu, tant per la poca talla de la seva figura, com per la poca malícia de la seva ànima, encara verge.

—Y donchs, Sisquet, que ja se'n anèm a retro?

—Què farèm? ara ja'n havèm guanyat lo jornal, y com que la foscor de la nit nos cau damunt y aviat tampoc no'n hi veuriàm....

—Ben fet, y no teniu por de caure per aquestes rocas?

—Cá, no l'he tinguda may.

—Bé sou prou valent.

—No veus, home, que fa tants anys que'm coneixen; si las he trepitjades tantas vegadas de nit, de dia a tota hora, vols que no'm tinguin consideració si en lo mon tot, fins las mateixas rocas son agraiades?

—Prou, a vegadas més que'l homes; y a fè que'aneu ben carregat.

—Això no pesa: jo a casa no podrà anarhi ab las mans a la butxaca.

Si, lo pobre avi certament que no hauria saput com ferho per atravesar los carrers de la vila sense portar la seva acostumada cargueta; y que no era pas perquè ho necessitessin; però jay! que hauria pensat la gent? que ja no treballava? que ja era prou ric? Ell que tan sols ab la suor del seu front, havia aixecat la casa fins posarla al nivell de las primeras, ell que sempre deya que'l ti-

tol de treballador era'l que més honrava a la persona y que's considerava tant ditzós d'haver pogut treballar tota la vida? No, no, de cap manera.

Aixis anavam avansant fent abdós la mateixa vía sense poguer conseguir malgrat tots los més esforços que's reanimés d'aquell ensopint. Jo bé prou li retreya tot allò qu'ell a vegadas nos comptava ab tanta vivesa, de la guerra dels set anys, de l'any del colera, etz., però cá, tot lo més que feia era contestarme ab evasives com excusants a lo que jo li preguntava. Ab los ulls sempre fixos en las blancas parets del poble, com si fos per evocarli algun llunyà record, semblaça que estés abstret de tot quant lo rodejava; y ab quina complacencia las mirava totes aquellas casas que ell las havia vist aixecar més enllà de lo que abans eran portals que guardavan la vila!

—Que vos passa alguna tristesa, Sisquet? —vareig dirli jo a la fi, interessantme en aquell silenci tant estrany per ell.

—No, no és tristesa, puig los vells que com jo hem vist donar tantas voltas al món en los temps que hi portem d'estada, no crech que pugui recarnos molt ja'l deixarlo, majorment ara que no més servim per tan poca cosa.

—Però, què dieu? per ventura vos sentiu malalt?

—Malalt, no.

—Allavors...

Tu no veus aquestes fullas gairebé secas com arrastradas per l'oreig de la tardor van arreconantse als peus dels marges y per las voretas dels racers hont esperaran quietas quel temps vagi a consumirlas? Donchs, nosaltres, ja som també la fullaraca despresa de l'arbre de la Vida y, ¿què més podem esperar que'l racer de la fossa haventse acabat ja fa tant temps la fresca ufana de la nostra joventut?

—Los homes que's conservan tan sencers com vos, no l'han de temer la mort; a quants no n'heu vist enterrar de la vostra etat y a quants y quants molt més joves encara?

—Verdaderament som pochs los que hi arribèm, però tampoc se'n eximim. Lo roure corpulent a qui no fan mella ni las més fortes tramonanadas de l'hivern, ni totas las marfugas de l'istiu, no pot sustraures igualment que'l s'altres arbrets de més feblesa, de perdre la fulla quan vé la tardor; l'home que ha passat dels vuytants, pot dir també que ha arribat a la tardor de la seva vida y ja lo més que pot fer és esperar resignat que la mort se l'emporti a l'altra món. Ja som pochs, molt pochs, los que anèm restant de la meva etat; cada any en aqueix temps haig de despedirme d'algún dels que foren companys de la meva joventut; cad'any vaig quedantme més sol... cad'any més sol....

A l'acabar de dirme això dues llàgrimes rodaren per las arrugas de la seva cara, mentres ell, encara ab la mateixa mirada compasiva que fa un pare al contemplar per darrera vegada als fills que deix a la terra, semblaça donar l'últim esguert a aquelles parets de la Secuita hont s'hi guardavan los més tendres records de tota la seva vida.

La tarda s'havia enfosquit del tot, y mentre reposavam en lo replà de

LO CAMP DE TARRAGONA

una era que's troba abans d'entrar al poble, coneguda ab lo nom de l'Era de l'Estil-las, la campana de la parroquia tocava l'oració de la nit y abdós'ns descubrirem pera resarla. Després del toc d'oració, com és de costum al morir-se algú, varen tocar a morts.

—Qui deurà ser? —preguntà'l pobre vell plè de la més visible emoció. Uns noys que allàvors jugavan per allí esperant als seus pares que venian del camp, van enterinars que aquella tarda s'havia mort lo pobre Marcelli.

—¡Que Déu l'hagi perdonat! —contestà'l vell ab la veu mitjà apagada per un sospir que acabava d'esplayar son cor. —Era l'últim company de que me quedava; quan ara la mort deman'l més antich, vindrà a trucar a casa meva...

Y emprenguerem de nou lo poch camí que'n faltava per arribar a casa, ell ab l'ànima condolida, per la mort del seu amic y qui sap si per lo proper de la seva, y jo ab lo cor plè de tristesa de veure com s'anava perdent la venerada rassa dels nostres avis, quina puresa de costums tan malament nosaltres havíam saput imitar.

DELFI COMPANY.
Barcelona, Desembre de 1902.

Comentaris

Lo regionalisme a França

Pera's que, ab afició de convenuts seguim lo moviment regionalista extranger, no és cap novetat los grans avensos que las nostras ideas tenen per tot arreu; però com a Espanya sempre'n han tractat de atàvichs, retrògados y mitgevals, no estarà de més donar compte d'un important congrés regionalista celebrat no fà gaire temps à Nancy, una de las ciutats més intel·lectuals de França.

En aquest congrés s'ha fet remarcar los grans perjudicis que ocasiona a l'estat francès, lo despòtic centralisme de París, y que pera deturar la ruina del país, s'imposa crear assambleas regionals ab facultats de tota mena, menys las d'interès general que's reservaran al Parlament francès; concedir una amplia descentralització administrativa; deixar oberta á l'iniciativa privada tots los ordres de l'activitat, etz. etz.

Los que un dia y altre motejan al catalanisme de contrari a las corrientes modernas, que vagin prenent nota de lo que succeeix en la república Francesa y en casi tots los Estats més civilisats, perquè, com aquí de criteri propi no n'hi ha gaire y gent estudianta encara menys, si veuen que del regionalisme també se'n preoccupan fòra d'Espanya, es seguir que començaran a trobarlo més passable. Y si'l regionalisme progressa a França, com tenim per indubtable, ja veurán com los que avuy no renyan, perquè no s'han près la molestia d'enterarsen, se tornarán més papistes que'l Papa.

Aquí no sabèm més que imitar, y encare ho sabessim fer.

Del Marroc

Los corresponents dels periòdics que hi ha a Tànger acabaran per fer perdrer l'oremus al públic. L'altre dia en un mateix diari vaig llegir que no passava res y que passava molt, en telegramas de la mateixa hora y de la mateixa procedència. De canards non'n vulguin més: la fantasia dels corresponents no respecta res.

Veurem en què pararà tot aquest enredo del Marroc, y qui és que atià'l foch de sota mà. Per ara l'encrestem de la pòlvora ha arribat fins a las portes de Tànger y és facil segueixi invadint tot lo territori, perquè allí ahont no hi ha llei ni autoritat, se'n fa amo la passió y la venjança.

Esperem y encomanèm a Déu, que si la cosa s'embolica de veritat, es seguir, que després de treurer las castanyas del foch pera que se las menjin ingleços o francesos, ab una patada en cert puesto, nos saldarán lo compte. Encara això és lo menys dolent que'n pot succeir, puig si's recordan d'aquella frase tan generalizada a l'extranger de que l'Africa comensa als Pirineus.... són capassos de fernos pagar a nosaltres la diabolica idea que tingui Mr. Harris corresponent del Times, d'aficionar al Sultà a l'sport de la bicicleta.

Los liberals

«Vesten Anton qu' que's queda ja's compón», però fins ara los caps de brot del partit liberal no han arreglat encara la qüestió de la qüefatura. Tothom creya que en la reunió d'ex-ministres sortiria nomenat en Montero Rios; però no's comptava ab la huéspeda, que's presenta, en forma de Vega d'Armijo, cridant y

protestant de lo que's feya. Com això dels crits és encomanadís, s'armà un escàndol de primera, ab gran satisfacció dels chicos de la premsa, que desde una habitació vehina s'enteravan de las paraules grossas ab que s'obsequiavan los ex-ministres liberals.

Quedaren per si qu'en Montero engiponaria un programa molt liberal y que'l programa y la qüefatura se sometria a més señores, o siga a una asamblea del partit, o cosa per l'istil. Tenim, donchs, aplassada la magna qüestió, que per altra part no oferirà gaires dificultats, puig sembla qu'és cosa resolta que ho sigui l'il·lustre gallego, mestre en fórmulas de pasteleig, y divulgador del célebre cuento de Meco, que en aquells moments de la debàcle produí l'efecte d'un bálsam. Per altra part en Montero, és lo que s'assebla més a Sagasta en allò de que «qui dies passa anys empeny», y la seva qüefatura, per efectiva que sigui, no la considerarán més que com a interina, per ser en Montero Rios ja molt vell y estar delicadíssim de salut.

En Canalejas y Moret, que no comptan ab prou arrels pera ésser los amos, apoyarán a en Montero ab l'esperança d'heretar-lo ben aviat.

Congrés Universitari Català

Convocatorià

La grandesa y explendor d'un poble están en proporció ab son nivell intelectual. Los pobles basats en las conquistas, en l'hegemonia comercial, en lo manteniment de grossos exèrcits són pobles transitoris, són pobles cimentats en fals y que cauen al més petit trontollament; mentres lo qui's basan en lo cabal de son saber y en la cultura de llurs ciutadans, duran y permaneixen y están destinats a ésser los senyalers de la civilització en la marxa cap al progrés. Per això quan un poble com lo nostre, després d'un llach decaiment, vol renàixer, dèu atendre abans que tot a la vida de son esperit, assolint una veritable cultura intel·lectual y posant-se en vías de donarli majors desenvolupament.

Però aqueix tan necessari avens de l'intelecte nacional sols pot conseguirse per medi de l'Universitat. Cert és, no obstant, y cosa ben sabuda, que aquesta Institució que té que ésser l'educadora de las generacions que demà hauràn de dirigir la nostra Societat, y en la que ab lo pacient conreu de la veritat, cercan los joves catalans la ciència enfortidora de llurs esperits, desgraciadament no compleix pas la seva missió, ni la cumplirà tampoc mentres segueixi organitzada com en l'actualitat. Lo centralisme que en tots los ordres socials és signe de descomposició y de mort, descomposa y mata la funció educadora social, y en tant és això veritat que fins los elements mes contraris a l'autonomia de las regions reconeixen y n'estan convencuts, que cal descentralizar l'ensenyansa, que és indispensable deslliurar a las Universitats d'aqueix tutela que sufren.

En aquest temps en que tant se parla de llibertat, ab tot y ésser l'ensenyansa lo qui primer hauria de gaudir, se trova junyida per complir en tots los seus graus al Ministeri del ram. Inmensos feixos de decrets se publican cada dia, ab los quals se regula tot lo que afecta a l'Institució Pública, desde las més importants y trascendentals qüestions fins als detalls més ínfims, y subjectant a un mateix raser las Universitats de totas las regions sense parar compte ni a llur modo especial d'ésser, ni a llurs necessitats característiques. Avuy tot dèu venir de Madrid, y això fa que totas las iniciatives neixen ofegades. En la nostra Universitat, per molt poderosa que siga la bona voluntat dels catedràtics, tot resta encarcat y rutinari: en ella ja no s'hi crien pensadors com en las d'abans: las collas de jovent que sota sus voltas se aixoplugu no'n porta altra aspiració que la de posseir un títol acadèmic. Y després, un cop acabada la carrera, se trovan que no saben res, puig lo que'n la pràctica és per demés necessari han d'estudiarlo encara.

Però si l'opinió és unànim en reconèixer la necessitat qu'hi ha de separar l'Universitat, del Centre, diversifica quan se tracta de fixar l'alcans d'atal isolament, y així, mentres uns se contentan ab una moderada descentralització, altres aspiran a una ben completa autonomia. No obstant tenint en compte que'l ideals del actual nacionalisme europeu fa alguns anys que aquéls concretaren en un criteri positiu y que per tant tenim ben determinats los principis generals del particularisme català y que per

més sòrt encara l'unanim acceptació que han tingut los hi dona una meitat d'infabilitat: clarament se començarà que sols prenen aquests principis —que referits a Espanya'n diem de Regionalisme—com a punt d'equilibrio en la materia, podrem analitzar després ben guiat que tracíem de determinar lo qu'hagi d'ésser l'autonomia d'aquesta Universitat que, no que sia barcelonina, nosaltres començarem per dirla Catalana. Tot això no possem hagi d'ésser DOCTRINA del Catalanism, ni molt menys, sinó OPINIÓ ESCOLAR sobre l'alcans d'aquella secció a si de que si mai per may, els ministres de l'Estat encara que ab aparatosos noms d'autonomia o d'altres disposicions endressades, com ja s'ha intentat, a ilusionar la conciència del poble estudiós, sàpiga sempre aquesta que atenir-se y tinga una estel guiatora en lo període de gestació qu'estém travessant.

Desligades d'aquestes qüestions, per altra part se fan cada jorn més urgents certes reformas en nostre règim universitari, que si bé llur introducció ha sigut demandada ab insistència en diverses ocasions y per diferents camins, no han rebut encara la sanció pública dels estudiants, que no pot prescindir de la seva autoritat, ni del seu vot quan se tracta de lo que a ells afecta en primer lloc.

Heus aquí el perquè convocan avui les entitats infrascrites lo primer «Congrés Universitari Català» per que tots aquells que's preocupen del nostre avens científich, ab subjecció a las adjunts Bases, hi concorrin; pera que ab la cooperació de tots se realisi un acte que demostrí a la societat catalana que'l que pot ser demà haurà de dirigir-la, volèm veure la glòria d'espandir la grandesa dels pobles civilisats y lliures: perque això se compleixi prompte aquella profecia, ab la que conclou l'història del nostre pensament y en la que resum l'il·lustíssim doctor Torras y Bages l'ànima entera de la

Pastillas Morelló

Obran per inhalació dels agents antissèptichs, anti-catarrals y anti-asmàtics que's desprenen mèntris van desfentse per la boca. Curan la **TOS, REFREDATS, BRONQUITIS, AUFEGH, CATARRS, RONQUERA, ABCESSOS PULMONARS, etc., etc.**
Farmacia de l'autor, Porta de l'Angel, 21 y 23 Barcelona

Comissións y Representacións

DE PRODUCTES NACIONALS Y EXTRANGERS

Centre d'Informació Comercial

Joventut Catalanista

Lo prop-passat diumenge tingué lloc la Junta general ordinaria de questa simpàtica Agrupació que ab tanta decisió y fe treballa per la propaganda y difusió dels ideals catalanistes entre l'element jove de tots los estaments socials.

A l'hora de comensar, estaven reunits en la sala d'actes de l'Associació Catalanista gran nombre socis d'aquesta, y d'individus de Joventut; y oferta que fou pel Sr. Nel-lo y de més de la Junta Directiva de l'Agrupació, la presidència de l'acte a nosaltres bon company D. Francisco Ixart, qui l'acceptà ben reconegut, lo Secretari N'Antoni Renau, llogà la Memòria reglamentaria.

Es lo treball del jove Sr. Renau, digne d'especialíssima menció, tant per demostrar d'una manera evident sos coneixements y sa cultura, com pel bon criteri de sos razonaments en los quí espuixen las guspiras d'un amor patri ben arrelat y l'entusiasme sincer de son cor juvenil. La ressenya dels treballs fets per l'Agrupació en lo trascurs de l'any passat, y l'explicació detalladíssima de la fundació objecte y finalitat de la mateixa, valgueren al Sr. Renau sorollosos aplaudiments y ben sinceras felicitacions dels qui tinguerem la sort de concorrer a l'acte.

Després se prengueren importants acords, entre ells la ratificació de l'ofertiment fet pel President de Joventut Sr. Nel-lo, a la Junta general de l'Associació, a cooperar material y moralment en tots los treballs objecte de la *Secció d'escursions y propaganda y de la electoral*.

Seguidament s'aprobà un minuciós estat de comptes que presentà'l Trésorer En Gabriel Ballester, y's procedí a l'elecció dels individus que havien de ocupar las vacants en la Junta Directiva, quedant aquesta constituida en la forma següent.

President, En Francesch Nel-lo, Vicepresident, N'Antoni Danus; Bibliotecari, Salvador Ventosa; Tresorer, En Gabriel Ballester; Vocals N'Ezequiel Aguadé, En Modest Sallort, En Pere Andreu Cestany, En Marià Pellicer, y Secretari, N'Antoni Vallbona.

L'acte finalizó ab patriòtiques y encertades frases que dirigiren a la concurrència els Presidents de l'*«Associació»* y de *«Joventut»*, En Francesch Yxart y En Francesch Nel-lo.

Rebi nostra més coral salutació la nova Junta Directiva de *«Joventut»*, y que continui'l camí que ab son entusiasme y valentia li marcan lo lluit estol de joves catalanistes de qui ha rebut tan honrosa comanda.

Sants de la setmana

Diumenge, 18 de Janer.—Lo Santíssim Nom de Jesús, La Catedra de Sant Pere a Roma y sta. Prisca vg. y mr.—Dilluns, 19.—St. Canut r. y stas. Pia y Germana mrs.—Dimarts, 20.—Sts. Fabià p. y Sebastià mr.—Dimecres, 21.—St. Fructuós b. y mr. y sta. Ignès vg. y mr.—Dijous, 22.—Sts. Vicens esp. y Anastassi mrs.—Divendres, 23.—St. Ildefons arq. de Toledo y sta. Emerenciana vg. y mr.—Dissabte, 24.—Sts. Timoteu b. y Tirs mrs.

Quaranta horas: continúan a l'Iglésia de St. Joan y dissapte comensaran a l'Iglésia de la Sta. Trinitat.

NOVAS

Tots los que estan enterats dels motius que obligaren a nostre ex-amich D. Agustí M.º Gibert a separar-se del catalanisme tarragoní, hauran vist l'excesiva prudència que havén tingut, refugint tractar d'un assumpte, que per ésser personal nos desagrada en extrém; però com ja va per tercera vegada quel *propio cosecho*, *La Avanzada*, o qui sigui, tracta de presentar al Sr. Gibert com una víctima que les nostres veleitats han obligat a retirarse a casa seva, no tenim més remey que declarar, que la separació de dit senyor, no fou deguda a diferencies de criteri ni de procediments dintre'l catalanisme,

sino pura y simplement a incompatibilitat de caràcter, ab los individus de la Junta Directiva de la nostra Associació, ab la valenta *Joventut Catalanista* y ab tots los redactors de Lo CAMP.

Com lo Sr. Gibert, sembla que vol fonamentar, pretextar o excusar la seva separació per qüestions electorals y de persones, bastarà recordar que ell mateix quan las darreres eleccions municipals, presidi la primera reunió que's celebrà en la nostra Redacció, y invitò a tots los que hi assistiren a pendre part en la lluita, y que'l *trop de zèle* electoral de l'esmentat senyor, per poc ocasiona un conflicte en lo Colegi del carrer Major.

En quant a la qüestió de persones, sápigal públich que, no fá massa temps, lo mateix Sr. Gibert va dirigir espontàniament una carta molt laudatoria y plena de satisfaccions, precisament a una de las personas a qui avuy ataca ab més ensanyament. Y s'ha d'advertisir que, aquesta carta no tenia altre objecte que entrar en nova y amistosa relació ab la persona aludida, a la que'l Sr. Gibert havia insultat grollerament, pera que aixís, sense cap mena de rezel, pogués ingressar a l'Associació, quina presidència exercia allavors lo senyor Gibert.

Aquest és lo fet de la veritat. De lo demés que parla un article que publica ahir *La Avanzada* y que la veu pública atribueix al Sr. Gibert, és de tal caràcter, que la nostra decencia no'n permet que'n n'ocupem. Val més compadeixerlo a n'aquest senyor que ha caigut pera sempre de totes las presidencias sagrades y per haver. Un sentiment de llàstima'nсs commou al veure que malgrat son catolicisme y sa devoció a las Quaranta Horas, s'entreït cavantse una fossa política y moral en las columnas d'un periòdic lliurepensador y menja capellans... Per això passèm de llarch, no sense exclamar cristianament:

J.R.I.P.!

Quan las eleccions municipals foren algunes federals, influits per elements extranyos, los que'n combaten de la manera més injusta, y arano sembla que passa lo mateix. No nos estranya; sabem que hi ha gent que de totes passadas vol enderrocar a en Pallarès de l'alcaldia y sospitem que's val dels de *La Avanzada* pera lograrlo.

Per lo tant, ja'n dispensará *La Avanzada* que no li contestem ab massa extensió, perquè nosaltres no som encara tan noys que no endevinem certas jugades. Diu que la neutralitat la prediquem y no la practiquem; que contestin per nosaltres lo Sr. Pallarès y regidors federals. Després vol sapiguer si estèm ab l'*Unió* o ab la *Lliga*; donchs ab uns y ab altres, puig tractantse de catalanistas tots nos són companys y amichs.

Ara en justa correspondencia podríam tractar de la divisió dels federals tarragonins de que parlava en *La Renaixensa* no fá gaires días lo mateix Sr. X de *La Avanzada*, però no ho farém perquè si realment s'hi ha posat la bruixa entre'l federal, ho sentirem, més que no ho aplaudirèm.

D'aquestas divisions l'únich que'n surt perjudicat és l'ideal autonomista y això s'ha d'évitar.

Ha passat la Direcció d'Obras Públiques a informe de l'Ajuntament lo projecte de las Companyias de ferrocarrils del Nort y M. Z. y A. respecte a la desaparició de l'actual estació de Reus y aproveitament pera tot lo servei de viatgers de l'antiga estació de Martorell.

Que l'escàndol de que subsisteixi la barraca que serveix actualment d'estació en la línia de Reus deu acabar, està en la conciencia de tothom; mes lo projecte esmentat, qu'és bastant extens, comprèn una porció d'obras pera aproveitament dels terrers que avuy ocupa lo ferro-carril a lo llarch del carrer de Mar, y cal que l'Ajuntament encarregui un complet estudi de lo que pretén fer la companyia, puig no sigui cas que després tingueixim que arrepentirnos d'haverho permès.

No tenint la companyia del Nort bastant local, compleixenta lo projecte ab l'expropiació de tres mil y pico de metres de terra a la Junta d'Obras del Port. Abans de cedirlos aquests terrers y encara que'l Nort pagui tot son elevat valor, cal pensarshi bé, puig jamay entrá en los càlculs de la Junta d'Obras del Port cedir part dels patis guanyats al mar, al construirse'l moll de costa al ferro-carril; per lo contrari, l'objectiu fou que'l port tingüés una sòna bastant extensa pera fer front a qualsevol contingència del pervindre.

En una paraula, cal que lo mateix l'Ajuntament que la Junta d'Obras del Port, estudii ab detenció lo projecte del ferro-carril, y fins que si convé als interessos de Tarragona, s'insti la prompte realisació, més sempre tenint present que n'estèm escarmenats de la conducta seguida per las companyias de ferro-carrils y no sigui cas que ara tractin també de fer lo que més los hi convingui com han vingut fent fins avuy, sens preocuparse pera rès de nostra ciutat.

Procurarem coneixer ab detenció lo projecte d'estació, molls y vías que ha formulat la companyia del Nort, y després d'estudiat per persona tècnica y competent, emitirèm nostra opinió sobre'l mateix.

Per avuy, y donant per sentat que s'accepti la solució de fer tot lo servey per l'estació de l'antich carril de Martorell, creyèm arribada l'hora de que l'Ajuntament en son informe demani que's cubreixin los andens, puig tal com estant avuy es una vergonya pera Tarragona.

Lo passat divendres passà a mellor vida'l respectable senyor y amich nostre D. Joseph Gatell y Nel-lo, persona que per son bell tracte y exquisida bondat, a quinas condicions unia una honradeza de tothom reconeguda, era estimada pot dirse que de tot Tarragona.

Demostració evident de sus moltes simpatias fou l'acte de l'enterro, verificat ahir, y al que, malgrat l'inclinemència del temps, hi acudió una concurrencia nombrosíssima ahont hi estaven representadas totes las classes socials.

La fonda amistat que'n lliga ab la familia del Sr. Gatell, fa que considerem com a propia la desgracia que plora, pera la que li desitjém la resignació cristiana necessaria en aitals casos.

Q. a. C. s.

Lo passat dilluns foren cridats los directors dels periòdics locals al despatx del Sr. Gobernador, ahont lo Sr. Ortega's feu present qu'esty despatx a fuetjar sense contemplacions lo joch y altres vicis socials, y que no vé a fer política y si sols a cumplir y procurar que's compleixi la llei en las properas eleccions.

Molt nos plauen aquestas manifestacions, y esperem que'l Sr. Ortega las practiqui pera aplaudirlo sense la més petita reserva.

Aquesta tarda, a las cinch tindrà lloc al Centre Industrial d'aquesta ciutat, l'Assamblea general extraordinaria, pera cubrir algunas vacants de la Junta Directiva.

Hem tingut lo plaher de rerebrer lo darrer número del periòdic infantil *El Buen Amigo*, que's publica a Ciutadella (Balears), baix la direcció de l'ilustrat mestre D. Joan Benejam, gloria del magisteri espanyol, y en lo quin s'inserta'l retrato dels suscriptors que han merescut premi extraordinari en lo gran concurs escolar obert per dita simpàtica publicació durant l'any que acaba de trancorner. Entre'l retratos hi ha'l d'un noi tarragoní, en Ricart Cerveró, deixeble de nostre amich senyor Delclòs, mestre en l'escola de Caputxins.

També ha alcansat distinció honorífica, consistent en un primer premi, un altre alumno de la mateixa escola, en Manel Perelló.

A abdós aprofitats estudiants y a sus apreciables familiars, endressem nostra coral y ben merescuda felicitació. Serveixilshi aquesta a dits noys, junts ab las altres que també haurán

G. SERRA Y TRILLA

METGE CIRURGIÀ

ex deixable de l'minent Dr. Aza, en malalties de la pell; ex Metge alumne de l'Institut de Alfonso XIII de Bacteriologia y Seroterapia

MALALTÍAS DE LA PELL Y MALALTÍAS CRÒNICAS

CONSULTA DE 11 A 1

COMTE DE RIUS, 20, 2.º—TARRAGONA.—COMTE DE RIUS, 20, 2.º

rebut, de poderós estimul pera continuar bregant en aquestas hermosas lluitas, y'l seu digne mestre tingui també plena seguretat de que l'acompanyem en la satisfacció que li ha de haver causat la victòria obtinguda per aquests sos distingits deixebles.

Los treballs enviats a l'infantil certamen eran, entre altres d'interès secundari, un mapa d'Espanya y una descripció general de la ciutat y afòras de Tarragona.

Nostre Reverendíssim Sr. Arquebisbe's ha honrat ab un exemplar de la magnífica Pastoral que ha dirigit a tots los diocesans, agraint l'apoyo que tots los elements de valia de Catalunya, han prestat en la defensa dels drets de Tarragona a conservar lo seu gloriós Arquebisbat.

Remercièm l'atenció que ha tingut ab nosaltres.

Las missas que demà dilluns se diràn de vuit dos quarts d'onze en l'iglesia del Colegi de la Presentació (Port), seran aplicadas en sufragi de l'ànima de D. Manela Demestre, vídua de Cascante (q. a. C. S.) mare y àvia de nostres particular amichs D. Ricart y D. Joseph M.º Cascante.

En la junta general celebrada en lo «Centre Català», resultaren elegits pera la Directiva los següents señors:

President.—D. Ferran Asamá.
Secretari.—D. A. Rovira Virgili.
Tresorer.—D. Joan Palà.
Bibliotecari.—D. Esteve Vendrell.
Vocals.—D. Joseph Solé, D. Emili Baiges y D. Francesch Tuset.

Nostre estimat amich lo reputat advocat D. Antoni Virgili Oliva, ha sigut nomenat magistrat suplent de aquesta audiència, de quin càrrec prengué pesessió lo dimars passat.

Felicitèm a l'amich Virgili per aital distinció.

Demà dilluns, en l'Iglesia del Sant Hospital d'aquesta ciutat, de vuit a onze del matí's resarán missas pera l'etern descans de l'ànima de D. Josepha Llaveria, carinyosa mare que fou de nostre amich D. Gumersindo Baradad.

Lo ferm y acreditad setmanari *La Costa de Llevant* ha publicat un número extraordinari ab motiu d'haver entrat en lo dezè any de la seva publicació qu'és una bella mostra de l'esperit catalanesch que fá bategar los cors dels fills d'aquella riallera costa.

No podèm anomenar un per un los noms dels coloboradors que han prèt part en lo número que'n ocupa, però si dirèm que son més de cinquanta las firmas que l'adornan, alguns de personalitats de gran relleu en lo moment de renaixensa patria y de molta significació en los pobles de aquella comarca.

Al felicitar al nostre company li dihem: ¡Avant y fóra!

Arribá abans d'ahir procedent de Barcelona nostre bon amich lo Dr. D. Joseph Gasia Espanyol, canonge Bibliotecari d'aquell capitol.

Passarà a Tarragona uns quants dies al costat de sa família.

Ha comensat a publicarse a Tortosa un setmanari catalanista titolat *La Veu de la Comarca*, y que en lo defensa de nostres ideals ve a omplir lo buit que deixà *La Veu de la Comarca*.

Fem vot per què'l novell periòdic tingui llarga y pròspera vida.

Han recmprès la publicació los periòdics catalanistes «Panadés Nou», de Vilafranca y «Sol Ixent», de Maçanet.

A abduas publicacions los hi desitjèm vida molt pròspera.

Per la publicació d'una poesia ha sigut denunciat l'últim número de nostre confrare tradicionalista *La Atalaya*.

Ho sentim y celebrarèm surti'n bé de la denuncia.

Cansat de provar específichs sens se cap resultat, l'únich que m'ha fet surti' espèsíssim cabell a la calva més gran que'l meu cap tenia, és lo vegetal: «Azgar» del perruquer CASALS.

TIP. DE FRANCESCH SUGRAÑES, COMTE DE RIUS 9

S'arrendrà

núm. 16 del carrer de la Pau y número 15 de la del General Contreras, ab pago al comptat o a plassos. En dit edifici hi ha cups de bastanta cabuda y dos pous ab aigua abundant reunint dit local condicions pera poderhi instalar calsevol industria.

Pera tractar dirigirse al mateix interessat, qu'avy en d'la ocupá, o bé a don Joseph M.º Pagés, Enginier a Reus.

EN VENDA A PREU MÓDIG

La

Xarop de hipofosfats CLIMENT

La lleigitima marca "SALUD"

Srs. Climent y C.^a—Tortosa.—Molt Srs. meus: Lo Nen X. de tres anys, sofria desde més d'un any d'una escròfula crònica. Cansat d'usar sens cap resultat quantes Emulsions y reconstituyents se precontinen per aquets cassos, vaig ensenyar los Hipofosfats Climent, trobant consol lo pacient, ja en lo primer frasco y molt prompte la curació completa.—Dr. Siloniz, Catedràtic de Barcelona.

Srs. Climent y C.^a—Tortosa.—Molt senyors meus: Puchasssegurarlos qu'en tots los cassos d'Asplenio presentats à la meva clínica i els abdominals (Enteròptosis) lo Xarop Climent marca SALUD m'ha donat inmillorables resultats.—Dr. Gibert, Especialista en la medicina del mal d'estómac.

Exigeixis lo lleigitim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix.

Srs. Climent y C.^a—Tortosa.—Molts senyors meus: Haventse presentat à la meva clínica la Sra. D.ª N. N. afectada de Cloro-anèmia, ab irregularitat en la menstruació, manecada de gana y de fòrmas, vaig prescriurello lo Xarop Climent marca SALUD, y foren asombrosos los resultats, donch en poch temps cobrà appetit y fòrmas y se li regularisaren las reglas.—Dr. Letamendi.

de las viscera

Ovi Lecitina Giol

(Lecitina de rovell d'ou)

Tónic. Reconstituyent

Antineurasténich

Joan Ruiz y Porta
Procurador
Méndez Núñez, 16, 2°.-TARRAGONA

EXCELSER

En Llanas ven uns paraigües de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim bò, que resisteix tota prova al devall d'uu canaló.

Ademés, també té uns vanos ab pintats tan rebòns, qui ai Rafael ni Murillo los podrian fer melló, apropòsit per regalos; causan gran admiració.

Trobarán també sombrillas y un gran assortit de bastòns, parassols de totas menes que són molt barato y bons.

Mellor dit: no ya cap casa en tan bonas condicions.

26, COMTE DE RIUS, 26

GABINET Y CLÍNICA DENTAL
DE
A. PONS ICART
SAN AGUSTÍ, NUM. 21, PIS SEGÓN, TARRAGONA

Tractament especial de les malalties de les dents y genives.

Extracció de dents, caxals y arrels sense dolor.

Especialitat en emplastes, empomadas y orificacions.

Perfeccionament en la construcció de pessas y dentaduras de totas classes.

MAQUINARIA

agrícola, industrial y vinícola
Complert assortit en ferreteria

MARCELÍ VICENS

APODACA, 27, TARRAGONA

Unich representant en aquesta província de l'important casa de Barcelona, Srs. Ignaci Sanpera y C.^a, constructors d'aràdas y bogits pera ondas llaurades y demés màquines agrícoles.

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

Redacció y Administració: Méndez Núñez, 6

Tarragona, trimestre..... 1 pesseta
Fora..... 1 »
Extranjer..... 2 »
Número d' avuy.... 10 cénts

Anunci a preus reduïts

EMULSIÓ NADAL

Única que conté'l 80 per 100 d'oli pur de fetge de bacallá

Aprobada y recomenada per las Academias de Metges y Apotecaris

LA MELLOR:

LA MÉS AGRADABLE

Ayqua naf SERRA

La Joya del Centre Establiment de begudas

DE
JOSEPH RIOLA

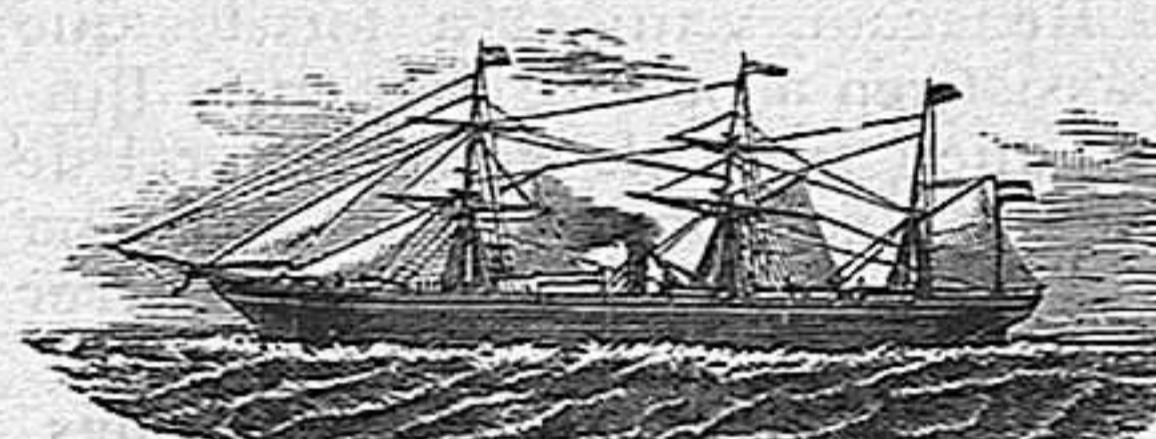
Tarragona.—22, RAMBLA DE SANT JOAN. 22.—Tarragona

Cervesa fresca Moritz, rebuda diariament de la fàbrica.

Horxatas y xarops fins, nectars y demés begudas del temps.

Dipòsit de gel.—Vins y licors de les més acreditades marcas á preus econòmics.

SE SERVEIX A DOMICILI

Serveys de la Companyia Trasatlàntica

DE

BARCELONA

Línia de Cuba y Mèxic.—Lo dia 16 de Janer sortirà de Bilbao, lo 19 de Santander y el 20 de Coruña, lo vapor Cataluña, directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y arrega pera Costafríe y Pacífich ab trasbord a Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línia de Nova-York, Cuba y Mèxic.—Lo dia 26 de Janer sortirà de Barcelona, lo 28 de Malaga y el 30 de Coruña lo vapor Montserrat, directament pera Nova-York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Febrer sortirà de Barcelona, lo 13 de Malaga y el 15 de Cadiz, lo vapor Manuel Calvo, directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de La Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, Sabanilla, Curacaví, Puerto Cabello y La Guayra, admeten passatge y arrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combina pel ferro-carril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacífich, pera quals poris admet passatge y arrega ab bitllets y coneixements directes. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. Sadinet passatge y arrega pera Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris, ab trasbord a Habana. També carrega pera Maracaibo, Carupano y Trinitat ab trasbord a Curaçao.

Línia de Filipinas.—Lo dia 31 de Janer sortirà de Barcelona, lo vapor Isla de Panay, directament pera Port-Said, Suez, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Africa, de la India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Línia de Canàries.—Lo 17 de Janer sortirà de Barcelona lo 18 de Valencia, lo 19 d'Alacant, lo 20 de Malaga y el 22 de Cadiz, lo vapor M. L. Villaverde, directament pera Casablanca, Mazagán, Las Palmas, Santa Cruz de la Palma y Santa Cruz de Tenerife, retornant a Barcelona per Cadiz, Alacant y València.

Línia de Fernando Poo.—Lo dia 25 de Janer sortirà de Barcelona y el 30 de Cadiz, lo vapor San Francisco pera Fernando Poo, ab escalas en Casablanca, Mazagán y altres ports de la Costa occidental d'Africa y Golf de Guinea.

Línia de Tanger.—Sortidas de Cádiz: dilluns, dijous y dissabtes.

Pera més informes dirigir-se á son agent D. Emili Borrás

Elixir á la Ingluvina GIOL

Es lo millor remey pera la prompte y segura curació de totas las malalties del

VENTRELL

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats.

De venta en totas las Farmacias y en casa son autor, Passeig de Gracia, 4, Barcelona.

Farmàcia Plana

al costat de la antiga

CASA FIGUERAS

REAL, 6.—Tarragona

Provista de medicaments moderns adquirits d'origen.—Complert assortit de medicacions pera curas antisèpticas.—Especialitats nacionals y extrangeras.

Aguas minero-medicinales

TARRAGONA

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats.

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complert surtit de drogas, sulfat y primeras maters pera abusos ab riquesa garantida y de importació directa.

Drogueria Plana

Antiga casa Figueras

Real 6, cantonada Rebollido 20

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complert surtit de drogas, sulfat y primeras maters pera abusos ab riquesa garantida y de importació directa.

PREUS LIMITATS VERITAT

Sofre FLORESTILLA de la millor marca

TARRAGONA

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats.

De venta en totas las Farmacias y en casa son autor, Passeig de Gracia, 4, Barcelona.

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats.

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complert surtit de drogas, sulfat y primeras maters pera abusos ab riquesa garantida y de importació directa.

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats.

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complert surtit de drogas, sulfat y primeras maters pera abusos ab riquesa garantida y de importació directa.

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats.

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complert surtit de drogas, sulfat y primeras maters pera abusos ab riquesa garantida y de importació directa.

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats.

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complert surtit de drogas, sulfat y primeras maters pera abusos ab riquesa garantida y de importació directa.

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats.

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complert surtit de drogas, sulfat y primeras maters pera abusos ab riquesa garantida y de importació directa.

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats.

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complert surtit de drogas, sulfat y primeras maters pera abusos ab riquesa garantida y de importació directa.

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats.

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complert surtit de drogas, sulfat y primeras maters pera abusos ab riquesa garantida y de importació directa.

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats.

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complert surtit de drogas, sulfat y primeras maters pera abusos ab riquesa garantida y de importació directa.

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats.

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complert surtit de drogas, sulfat y primeras maters pera abusos ab riquesa garantida y de importació directa.

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats.

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complert surtit de drogas, sulfat y primeras maters pera abusos ab riquesa garantida y de importació directa.

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats.

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complert surtit de drogas, sulfat y primeras maters pera abusos ab riquesa garantida y de importació directa.

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats.

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complert surtit de drogas, sulfat y primeras maters pera abusos ab riquesa garantida y de importació directa.

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats.

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complert surtit de drogas, sulfat y primeras maters pera abusos ab riquesa garantida y de importació directa.

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats.

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complert surtit de drogas, sulfat y primeras maters pera abusos ab riquesa garantida y de importació directa.

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats.

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complert surtit de drogas, sulfat y primeras maters pera abusos ab riquesa garantida y de importació directa.

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats.

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complert surtit de drogas, sulfat y primeras maters pera abusos ab riquesa garantida y de importació directa.

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats.

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complert surtit de drogas, sulfat y primeras maters pera abusos ab riquesa garantida y de importació directa.

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats.